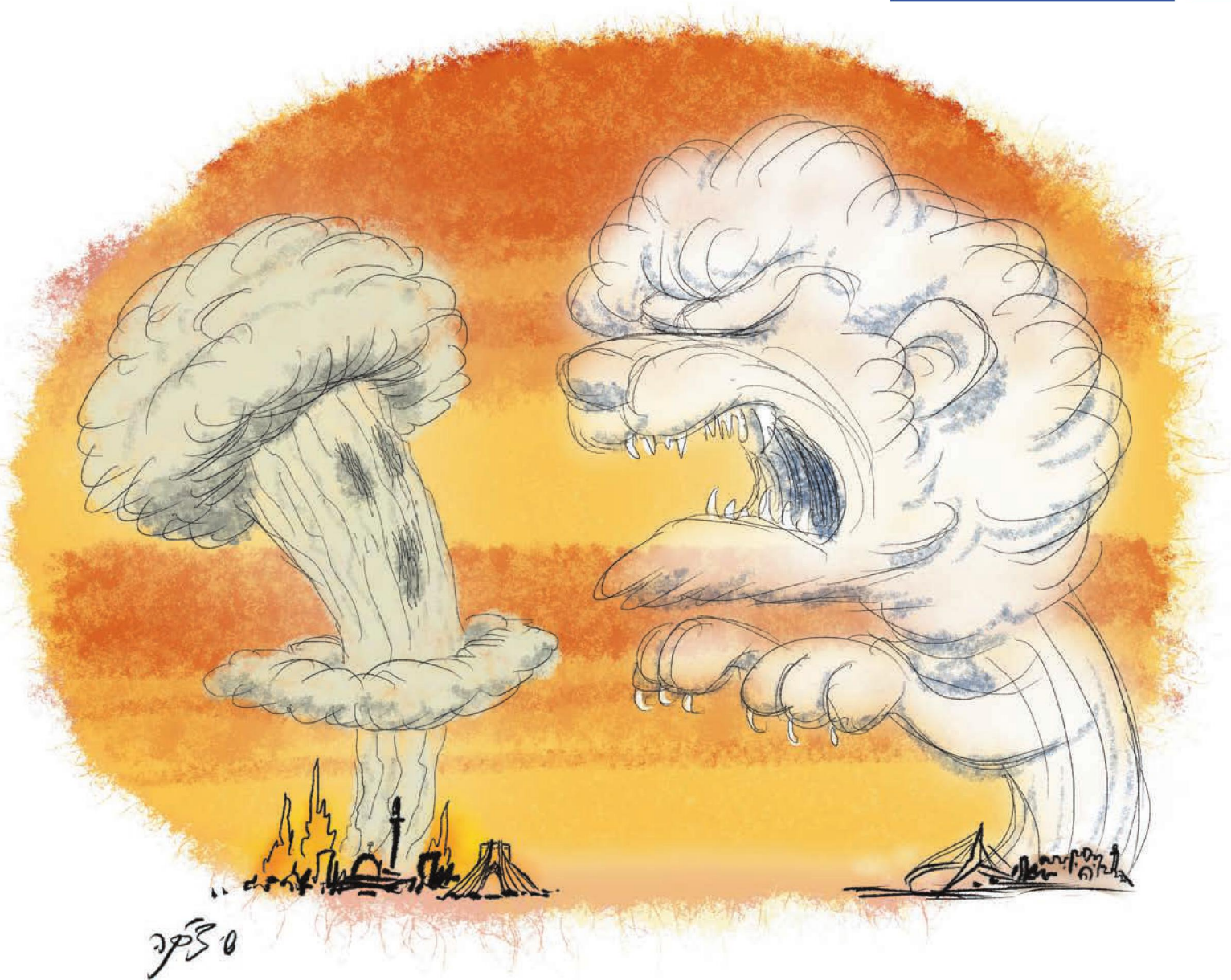

27.2x35.05	1/2	עמוד 2	מקור ראשון - יומן	06/2025	94496268-8
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

חגי סגל

פרויקט הלבוא

גדולים וקטנים: גורל החטופים, הכסף הקטארי, גיוס החרדים, עתיד היועמ"שית, עדות נתניהו, בג"ץ, ואפילו – קשה להאמין עכשיו – אופן הטיפול בעסקנית השוודית האנטישמית גרטה תונברג, ניצולת המשט לעזה. האם היה חכם לתת לה פה דווקא כריך פטרמה?
הממשלה השנואה כל-כך על רוב התקשורת שידרה קולות חריקה. תא הכתבים הצבאיים התמקד בטיפוח תודעת השחיקה של כוחות המילואים והסדיר. שבע שעות בלבד לפני התקיפה עוד נטען בחדשות 13 שהרמטכ"ל זמיר "נעמד על רגליו האחוריות" נגד פעולת סולו של ישראל מול איראן, בלי האמריקנים, ושגם מפקד חיל האוויר, תומר בר, מתנגד בתוקף. דובר צה"ל לא הכחיש. אולי היה עסוק באותה שעה בניסוח בשורת המלחמה לפנות בוקר.

זמיר, בר, ראש אגף המבצעים עודד בסיוק וראש אמ"ן שלומי בינדר הם מועמדים בכירים כעת להכרת תודה. הררי ספרים וכתבות עוד יעסקו בהכנותיהם לתקיפת איראן, ובעצם יכולתם הנפשית לעשות זאת על אף שירת הנכאים הכללית על הצבא שהפקיר אזרחים ב-7 באוקטובר. בר, בסיוק ובינדר כיכבו באינספור כתבי אישום עיתונאיים בשל אחריותם הפיקודית למחרל

מדים וללבוש פיג'מה. מרוב צנטריפוגות מתחת לאדמה הם לא ראו מה קורה בחוץ. טהרן נותרה שלווה ושאננה למרות הפינוי הבהול והפומבי של הדיפלומטים האמריקנים מהמפרץ ושאר הסימנים המחשידים.
"מרכיב ההפתעה התפוגג", התייאש פרשן בכיר בקדמת גיליון ידיעות אחרונות שירד לרפוס לפני ההפתעה, ולמרבה המבוכה ראה אור בבוקר שלמחרת. אגב,

הנס הגדול מכולם הוא שהאיראנים הופתעו. מרוב צנטריפוגות מתחת לאדמה הם לא ראו מה קורה בחוץ

אני מודה לבורא שבשבוע שעבר הטור הזה יצא לחופשה. אחרת, ייתכן שגם אני הייתי נופל בפח, כמו האיראנים והפרשן מיריעות. מי האמין שישאל תצליח להפתיע? באיראן העדיכו שישאל 2025 אינה מסוגלת עוד להפתעות ולתחבולות, ואולי כבר אינה מסוגלת פיזית לתקוף, מפאת מצבה הפנימי המשברי. כמעט עד שעת השי"ן התבוססנו עמוקות בסכסוכים מחלישים על דברים

ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בנבואתו, כתוב במדרש. מיום שישי שעבר ואילך כולנו שפחות על הים. מה שראינו בשבוע החולף לא נראה כאן מעולם: איראן, מדינת ענק שבמשך ארבעים וחמש שנה הפילה את חיתתה על המזרח התיכון, גם עלינו, הוכתה קשות על ידי צה"ל. בסיוטה הכי קודרים ובוורודים שבחלומותינו לא נצפה לה תרחיש מפלה והשפלה שכזה.
"סייעתא דשמיא היא הסיעה הכי גדולה בקואליציה", נשמע נתניהו אומר השבוע כמה וכמה פעמים לאוזני שריו. בנאומו הראשון לאומה אחרי התקיפה באיראן הוא הזהיר מפני אופוריה, בצדק הזהיר, אבל כמו בן-גוריון בשעתו מתפעל מהבהובי הניסים בתמונת המצב.

הנס הגדול מכולם הוא שהאיראנים הופתעו. בעידן הוואטסאפ וההשגחה הלוויינית המתמדת מדובר בחריגה של ממש מדרכי הטבע. מבין כל שותפי הסוד איש לא נשבר ולא פטפט לפני הזמן, ואף אזרח תמים לא צייץ בטוויטר שהוא ראה מטוסים ממריאים. הרמטכ"ל האיראני ומפקד משמרות המהפכה התפללו ערבית והלכו לישון. שניהם היו אמורים להסיק מהראיות הנסיבתיות שישראל עומדת לתקוף בלילה, ובכל זאת בחרו לפשוט

94496269-9	06/2025	מקור ראשון - יומן	עמוד 3	2/2	26.61x29.66
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונות - 80790					

מותר לקוות שגם רג'פ טאיפ ארדואן התרשם עמוקות מביצועי חיל האוויר הישראלי והמוסד בשבוע האחרון, וישקול מחדש את הגיון הרעיונות האימפריאליים שלו והעוינות לישראל. כשמטוסי חיל האוויר תקפו באיראן, הדי הפיצוצים והבזקי האור נקלטו היטב גם באנקרה, בקהיר ובריאד. שמעון פרס קרא לזה פעם, בהקשר אחר לגמרי, מזרח תיכון חדש.

ציר בודפשט־טהרן

כמה שעות לפני פרוץ המלחמה נחתי בנתב"ג. הייתי אמור לחזור ארצה חצי יממה מאוחר יותר מביקור בהונגריה, אבל ביום רביעי בערב הסקתי מהחדשות שהמלחמה בפתח, והחלטתי לקצר את הביקור, יעלה כמה שיעלה. אל דאגה, זה עלה פחות מתעריף ההיתקעות שם, ובכל מקרה הספקתי לבקר במקום הכי מפעים בבודפשט – בית הכנסת הניאולוגי, הגדול ביותר באירופה. תיאודור הרצל הצעיר עלה בו לתורה.

בחדר בית הכנסת שוכן קבר אחים. יותר מאלפיים יהודים קבורים בו, יש אומרים עשרת אלפים, בקושי אחוז ממספר הנרצחים של יהודי הונגריה כולה בשואה – 564 אלף, רובם בתוך פחות מחודשיים. עד שלהי 1944 הם לא העלו על דעתם את האפשרות הרצחנית הזו. הונגריה, המדינה הידידותית ביותר לישראל באירופה של ימינו, נחשבה בתחילת המאה שעברה למעון בטוח ליהודים. רבנים ניאולוגים ואורתודוקסים כאחד התפללו לשלומה, וכעסו על החזיונות הציוניים של הרצל. ניסיונם ההיסטורי היה דל מהניסיון שלנו. בניגוד להם אנחנו כבר יודעים מה היטלר כזה או אחר עלול לעשות ליהודים, אם רק יוכל.

איראן השיעית, זה ברור עכשיו לגמרי, תכננה ללכת בדרכי גרמניה הנאצית. מנהיגיה החצינו את אתגר השמדתנו במילים צלולות – "מוות לישראל". בחריצות מדהימה הם בנו את מתקני הפתרון הסופי: ארגוני הפרוקסי בקרבת גבול ישראל, מאגר הולך וגדל של טילים בליסטיים, וגולת הכותרת – תעשיית הגרעין. בכיכר פלסטין בטהרן הוצב ב־2016 שעון דיגיטלי גדול עם תאריך היעד לחיסול מדינת היהודים: 1 בינואר 2040. עלי חמינאי הבטיח שעד אז "לא יישאר דבר מישאל".

הבטיח וכמעט קיים. מיליארדים על מיליארדים הושקעו בתוכנית מנהטן האיראנית. שלטונות טהרן התקשו לספק מי שתייה ורחצה לעשרות מיליוני נתיניהם, אבל לא חסכו ריאל אחד מסעיף ההשקעה במים כבדים. ההכנסה הממוצעת לנפש איראנית עלובה להכמיר – מקום 139 בעולם – בעוד נפש ההנהגה שם מלאה בתשוקת השמדתנו. חמינאי ואנשיו לא נחו לרגע. כשאנחנו השקענו פה בהייטק, ברכבת קלה, בחופשות בחו"ל או בצחצוח שיניים, הם סובכו צנטריפוגות. רק מנגנון ההשמדה הנאצי גילה בשעתו דבקות שטנית דומה במשימה. אייכמן הקפיד לשלוח את יהודי הונגריה לאושוויץ או להשליך אותם לרנובה גם אחרי שסטלינגרר שוחררה בידי סטלין ובעלות הברית פלשו לנורמנדי.

ברוך השם, בשלב מסוים התעוררנו. חבל שלא הרבה קודם, אך ייתכן שרק בשבוע שעבר בשלו התנאים המבצעיים, המדיניים והנפשיים להנחתת מכת המנע על הנאצים החדשים. בשנה האחרונה טיפלנו היטב בעוריהם, נסראללה וסינוואר, עכשיו מטופלים האייכמנים עצמם. ●

לשחק איתנו.

במוצאי שבת ישב סמוטריץ' עם נגיד בנק ישראל ועם יושב־ראש הרשות לניירות ערך, ובלב לא קל הם החליטו לפתוח את הבורסה ביום ראשון. הנחת העבודה של שר האוצר ושני בכירי המשק האחרים צפתה ירידות. אבל כבר לפני הצהריים המסכים בבורסה נצבעו ירוק, ובשלושת הימים הבאים המשיכו לנסוק. ציבור המשקיעים התרשם עמוקות מהביצועים של צה"ל באיראן, והתמלא אופטימיות. מעבר לים התרשם עמוקות גם המשקיע הבכיר דונלד טראמפ.

מזרח תיכון חדש

כיממה לפני המתקפה באיראן קרה עוד נס קטן לישראל: הסוכנות הבינלאומית לאנרגיה אטומית (סבא"א), הכריזה במפתיע, לראשונה זה שני עשורים, שאיראן הפרה את האמנה לא־הפצת נשק גרעיני. 19 מדינות הצביעו בעד, רק 3 התנגדו. ישראל צוידה בצידוק מדיני דרמטי להחלטתה לתקוף את איראן. בלונדון, בפרזי ואפילו באוסלו אי אפשר להאשים אותה בחרחור אמתלת שווא להכרזת המלחמה, בקושי בעמודי הדעות של הגרדיאן, "הארץ" של בריטניה.

קנצלר גרמניה החדש, פרידריך מרץ, הלך אף רחוק יותר, ואמר לכתבים בפסגת G7 בקנדה: "ישראל אמיצה כדי לעשות את העבודה המלוכלכת עבור כולנו". זהו תיאור מדויק של המצב הגלובלי מאז יום שישי שעבר: מדינה קטנה בקצה אסיה, התייצבה בראש החץ של מלחמת בני האור בכוחות החושך. לא אמריקה, לא ברית נאט"ו ולא סעודיה, ישראל הזעירה. לפני הכול היא כמובן דואגת לעצמה, אבל בד בבד דואגת לכולם. "גם אנחנו קורבנות של משטר האייתוללות הזה, שהביא מוות והרס לעולם", הזכיר הקנצלר מרץ.

מנהיגי מדינות ערב לא השמיעו השבוע הצהרות דומות, מטעמים ציבוריים מובנים, אבל בחדרי חדרים גם הם מעריכים את העבודה המלוכלכת שישראל עושה במקומם ממזרח לחידקל. ואם לא מעריכים, אז לפחות נרתעים.

▲ בכירי מבקריו נאלצו להחמיא לו השבוע. נתניהו בהתייעצות ביטחונית במוצאי שבת צילום: אבי אוחיון, לע"מ

ולקונספציה, אבל עכשיו ברור שלא היה יסוד לחשד שהם משקיעים את עיתותיהם בהתייעצות עם פרקליטים לקראת ועדת החקירה. צמרת צה"ל, כמו צמרת המוסד, התרכזה זה חודשים במשימת מיגורו של האויב הראשי, שלטון האייתוללות מעבר למפרץ הפרסי, צורר כל היהודים.

ההכנות המודיעיניות והמבצעיות החלו עוד בתקופת הרמטכ"לים הקודמים וראשי המוסד לשעבר. זה כבר לא נס, זו עבודה קשה, מלאכת קודש. כמובן, זו גם החלטה אמיצה של הדרג המדיני, האמיצה ביותר מאז החלטת לוי אשכול לצאת למלחמת ששת הימים. ראש הממשלה בנימין נתניהו חתום עליה. הוא הראש, הוא מחולל האירוע. לאורך שנים רבות התכונן, עשה נפשות בארץ ובעולם, היסס, התחבט, ולאחרונה החליט סופית. איש לא יוכל לגזול ממנו את תהילת ההכרעה הזו. ייתכן שבמרוצת השנים היא תרחיק את אחריותו לאסון אוקטובר 23, כפי שהניצחון על היטלר במלחמת העולם השנייה עמעם את זיכרון כישלונו של צ'רצ'יל בקרב גליפולי במלחמת העולם הראשונה.

נתניהו אינו צ'רצ'יל, לא עד כדי כך, אבל הוא ודאי נתניהו אחר מזה שרובנו הערכנו עד אשמורת הבוקר של יום שישי שעבר. גדולי שונאיו ומבקריו נאלצו להחמיא לו השבוע. גם הביקורת הנרחבת על התמשכות המלחמה בעזה – התכווצה. פתאום נפסק מגיין הימים הקולני, החביב כל כך על התקשורת הממוסדת, חשוכת הסבלנות. אירועי 620 הימים האחרונים זוכים להערכה כללית מחודשת. ישראלים רבים גילו השבוע טעם בייסורים שהיו מנת חלקם מאז הסתערות חמאס על מערב הנגב.

זוועת 7 באוקטובר חישלה את ההבנה פה שאי אפשר עוד להשלים עם מעללי איראן, ועם ההבנה באה גם התושייה. מעז יצא מתוק, מעזה. טילים בליסטיים מתפוצצים פה, תמרות עשן משחירות את שמי גוש דן ומפרץ חיפה, אך המצב בכללו מצטלל. בין השאר אפשר קעת להבין מדוע בצלאל סמוטריץ' התעקש שלא להתעקש לעת עתה עם החרדים בעניין הגיוס. בניגוד לכולנו, הוא ידע כבר חודשים מה מתבשל בחזית איראן, והעדיף לנשוך שפתיים מאשר להתווכח עם מבקריו מבית. גם דרעי נהג כך בביתו שלו. שניהם ישבו בעשרות התייעצויות כמוסות שקדמו למתקפה, לפעמים חמש פעמים בשבוע, ולא יכלו לשתף אפילו את נשותיהם בסוד. רק אחרי הפיצוצים בטהרן הן הבינו למה. בהמשך השבוע הבינו גם הבעלים שאומדן המחירים המשוער עם תחילת מבצע "עם כלביא" נמוך בהרבה מכפי שחששו.

נציגי צה"ל העריכו בקבינט שהאיראנים יוכלו לירות מאות טילים בכל מטה, ושהם יפילו כאן מאות חללים. היה גם חשש שהמטה האיראני הראשון יקדים את תקיפת טייסינו. לכן הוחלט להפעיל את צופרי האזעקה עוד לפני שהמכ"מים איתרו שיגורים כלשהם ממזרח, ליתר ביטחון. כשהמטה המקדים הזה בושש לבוא הסתמנו חיוכים ראשוניים במתחם הת־יקרקעי שבו התכנס הקבינט ובבור בקריה. משחק השחמט עם המעצמה שהמציאה את המשחק, נפתח במהלך ישראלי מהמם, אם כי כמובן טרם הסתיים. אחרי יממה הצליחה איראן להפיל פה כמה כלים, אפילו צריחים, אך היא כבר מתחרטת על הרגע שבו החליטה